

Освештан параклис Светог Василија Острошког у Горњем Загарачу

Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије данас, 7. септембра, када наша Света црква прославља Пренос моштију Светог апостола Вартоломеја и Светог апостола Тита, освештао је параклис Светог Василија Острошког у Горњем Загарачу и у њему служио Свету архијерејску литургију са свештенством и свештенмонашtvом, уз молитвено учешће вјерног народа.

У току Свете службе Божије, сабранима се обратио протојереј Предраг Шћепановић, архијерејски намјесник подгоричко-даниловградски, који је подсјетио да су мошти Светог Василија Острошког, на путу ка Цетињу, биле у кући Мићуна Кековића за вријеме страшне Омер пашине године 1852. године, великог похода турске војске на Црну Гору.

“Нек си благословен светитељу Василије, који благосиљаш свих пет континената јер твоме ћивоту долазе многи вољни и невољни, болни које ти исцијељујеш! Добродошао у ову кућу, а данас је добродошао и онај који сједи на столици Светог Петра Цетињског – Митрополит Јоаникије који ће данас извршити примопредају између Мићуна Кековића и Светог Василија. Од данас је овај храм посвећен Светом Василију Острошkom, а то је наш ктитор Драгиша Драшко Кековић још прије пет година завјештао Српској православној цркви Митрополији црногорско-приморској и манастиру Острог. Ја те данас из куће у којој си благосиљао овај народ, светитељу Василије, молим као Загарчанин да нас помириш, измириш јер данас је овај храм једино мјесто у коме се може служити Света литургија”, бесједио је о. Предраг, молећи светитеља да измоли од Бога, да се и доњи Храм Светог Јована освешта.

Посебну благодарност је исказао ктитору Драгиши Кековићу који је прије 10 година узео благослов од блаженопочившег Митрополита Амфилохија за градњу ове светиње, након чега је Бог његов дом обдарио дуго жељеним потомством, што је само једно од многобројних чуда Светог Василија:

“И када је почео да гради ову светињу, Свети Василије му напуни кућу јер у његовој кући није се чуо дјечији плач, жамор, већ дуго година. Када он одлучи да ову кућу сагради у част оног дивног догађаја када су Катунску нахију походили мошти великога свеца, слава му и милост, Светог Василија, он упознаје своју супругу Драгану и са њом Бог му подари у 59. и 61. години два дивна сина Јована и Петра, које сам имао прилику и благослов да крстим овдје у овом, од данас, храму у коме ће се окупљати Загарчани, Горњозагарчани. Ако Бог да, Свети Василије ће уредити да и друге храмове по Катунској нахији обновимо. Слава Светом Василију, а нека је велика част наследнику Мићуновом, Драгиши Драшку Кековићу који је скромно, смирено и на један благословени начин тихо и кротко подигао ову кућу Светог Василија.”

Овом крају није фалило јунаштва, али, како је казао прота, фалило је слоге:

“Свети оче Василије, слава ти милости, измири нас, помири нас, нека ова обнова и овај храм и ова дивна звона, и Петар и Јован, који су први крштени у њему, буду знаци духовног буђења Загарчана, који су бескомпромисни у борбама за људско достојанство у 17, 18, 19. и 20. вијеку високо уздигли углед овога племена. Од данас је ово дом Светога Василија, благодарећи нашем ктитору Драшку Кековићу. Диван је Бог у Светима својим и диван ће бити Бог кад се у овоме храму буде служила Литургија овога и онога свијета за помен великих јунака. А тебе, оче Василије, молимо да нас измириш, да нам даш памети, мудрости и да нам даш људи помирења какав је Драшко Кековић и какав је, по благослову нашег Митрополита Јоаникија, наш нови свештеник Зоран Јовићевић, који ће, ако Бог да, овдје палити свијећу и служити Свету литургију и позивати Горњозагарчане и Загарчане и све људе добре воље, да служимо Господу Богу службу”, закључио је отац Предраг, захваливши се још једном Драшку Кековићу и његовој породици, затим куму Воју Делићу, Лолу Кековићу.... свима без чије помоћи ово свето дјело не би могло да се доврши.

Високопреосвећени Митрополит Јоаникије: Најсветији и најузвишенији храм Божији је срце човечије

Подсјетивши на празник Светих апостола Вартоломеја и Тита, Високопреосвећени Митрополит Јоаникије је у свом архипастирском слову подијелио размишљања о томе како су Свети апостоли када их је Господ упутио на проповијед Јеванђеља, оснаживши их својим Светим Духом, Божијом истином, правдом и љубављу, ишли и вршили свете службе гдје год су стизали и могли, најчешће у хришћанским домовима, али и под ведрим небом, а ако су имали храмова који су били посебно одређени за свету службу, они су били јако скромни:

“У то вријеме када су се највећа чудеса догађала, када су народи земаљски почели прилазити Господу Исусу Христу, није заправо било хришћанских велелепних храмова, као што то ми данас имамо, него су то били или хришћански домови, гдје су могли Свети апостоли заклонити главу, или врло мали и скромни храмови. Али то није сметало слави и величини и сили свете православне вјере, јер сила православне вјере није само у великим и освећеним храмовима.”

Тек касније је хришћанство стварало и подизало у славу Божију велике храмове јер, казао је Владика, храмови се граде зато да би човјек у своме срцу направио храм Богу живоме и мјесто за обитавање Његово, да бисмо се ми у њима освећивали.

“Најсветији и најузвишенији храм Божији је срце човечије, тамо жели Господ да пребива. Иако Он пребива и у светим храмовима, много му је милије да пребива у срцу човечијем. Данас оvdје, можемо рећи, да је подигнут храм иако је оvdје давно подигнут дом Мићуна Кековића, великог јунака који је живот свој положио за вјеру, отачаство и слободу наше отаџбине и за своје потомство. Али он је понајвише данас познат по томе што је примио у свој дом мошти Светог Василија Острошког Чудотворца и тиме је овај дом био благословен, доласком Светог Василија Острошкога у вријеме злогласне Омер пашине године.”

Кад год је Свети Василије Острошки кретао послије свога прослављења, као светац са својим чудотворним моштима из манастира Острога, он је кретао да утврди свој народ, да га ојача, оснажи, обједини, да се света вјера православна утврди у нашем роду.

“И то је увијек, као што смо и ми свјedoци, доносило побједу. Он је кретао више пута и своме народу увијек доносио благослов. Тако је то било и у ово наше вријеме. Сјећате се када су безбожне власти тадашње у Црној Гори

хтјели да отму све храмове, да их препишу на државу, иако су храмови само Божији, иако су подизани да се у њима свете службе врше и дати Цркви на управљање, никоме другоме. Тако су градили Свети Немањићи, тако су градили наши преци, тако Петровићи и тако је градио Свети Василије Острошки манастир Острог”, казао је Владика.

Узевши за примјер да је вријеме када је Свети Василије подизао манастир Острог овдје била Турска држава, објаснио је да се манастир не подиже ни за једну државу овога свијета. већ за ону државу која је изнад сваке државе, која је неразорива, којој ни врата пакла одољети неће, а то је Црква Божија:

“Њу можемо назвати државом јер она држи све, држи нас у памети и сјећању, у памћењу, слози, љубави и радости. Ово је данас велики догађај, све је лијепо, сачувало је старину, скромност. Лијепо је г. Драгиша Драшко Кековић овај дом својих предака обновио, онако да буде што вјернији своме првобитном изгледу, да се види како се некада живјело веома скромно, али у тим скромним домовима било је пуно вјере, доброте, братске љубави и слоге, славила се крсна слава и прислуживала славска свијећа, молили су Богу се сви домаћини и цијеле породице и палиле кандило. И тамо гдје починуше у давна времена мошти Светог Василија Острошкога, остаде и његов благослов и овај дом од обичног сеоскога дома израсте у храм Божији. Скромни храм, али величанствен зато што се у њему служи Света и Божанствена служба”, казао је Владика, рекавши да је ово прилика да се подсјетимо давних хришћанских времена, а и наше прошлости, када смо подизали мале храмове, тек толико да се може Света служба Божија одслужити, народ причестити.

По његовим ријечима тада смо били јачи у вјери, са јачим карактерима и са више међусобне слоге и љубави. Помолио се Богу да то и у ово вријеме постигнемо, да нас не понесе овај свијет за интересима и осталим искушењима која нам он доноси, него да идемо увијек путем Божијим.

Драгиша Кековић одликован архипастирском граматом

Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије је на крају одликовао архипастирском граматом г. Драгишу Кековића, благодаривши му на великој љубави што се сјетио да су овај дом његових предака походиле мошти Светог Василија и одлучио најбоље што је могао, са благословом блаженопочившег Митрополита Амфилохија, да га претвори у храм Божији:

“Има ли веће части, већега благослова! И Бог је благословио његов дом,

обдарио га је лијепим потомством, има два сина, здраву и лијепу породицу. Нека Бог чува, обдари њега и његов дом здрављем и сваким напретком и добром, да његова породица буде достојна својих славних предака, посебно честитога и великога јунака Мићуна Кековића. Господине Драгиша, нека буде срећно ово данашње освећење, благословено и за овај крај, а посебно за твој дом и твоју породицу. Нека Бог благослови тебе и твоју породицу здрављем, напретком, сваком срећом и сваким Божјим благословом.”

Весна Девић

Фото: Жељко Драшковић

[20230907_104633](#)

mitropolija.com